

L.A., 1992
Αργεντινή, 2001
Παρίσι, 2005
Oaxaca, 2006

Φλογισμένα οδοφράγματα, στιγμιαίες εκτροπές στο ρουν μιας ιστορίας που οδεύει μεθοδικά προς ένα γενικευμένο θάνατο. Ένα τρανό συλλογικό κωλοδάχτυλο που βυθίζεται με μίσος στο ρουθούνι της καθεστηκυίας τάξης, ώσπου να την κάνει να ματώσει. Η αξιοπρέπεια του να εξεγείρεσαι, το μίσος ενάντια στην θεσμοποιημένη εξουσία, η αμφισβήτηση της ιδιοκτησίας, η συλλογικοποίηση των επιθυμιών, το γενικευμένο χάος ως απάντηση σε μια επιστημονική τακτοποίηση της ζωής.

L.A., 1992
Παρίσι, 2005

Σύγχρονες δυτικές μητροπόλεις που στόλισαν τις νύχτες τους με τις φλόγες της εξέγερσης. Οργισμένες άναρθρες κραυγές που πνίγηκαν στο διάφανο αίμα της σύγχρονης, επιστημονικά μελετημένης καταστολής (ο εγκλεισμός λερώνει λιγότερο από τις σφαίρες τις φιλήσυχες συνειδήσεις). Καμία διεκδίκηση, καμία κινηματική δομή, κανένας αρθρωμένος λόγος πέραν της επιστημονικής ανάλυσης της κυριαρχίας, της επίσημης νεκροψίας που κατατάσσει ένα βαλσαμωμένο πτώμα στο μουσείο της ανθρώπινης ιστορίας. Ένα άσυμο αέριο που διαπερνά τις χαραμάδες ενός αποδομημένου κοινωνικού ιστού για να σκορπίσει έναν αόρατο και ανεξέλεγκτο ψόβο.

Αργεντινή, 2001
Oaxaca, 2006

Οι άναρθρες κραυγές απέκτησαν δομές, έγιναν λόγος επικοινωνήσιμος, επέλεξαν την εικόνα τους, έψαξαν διασυνδέσεις με το παρελθόν, μίλησαν για το μέλλον, όρθωσαν στιβαρά οδοφράγματα για να αντιμετωπίσουν το παρόν, άφησαν ίχνη ανιχνεύσιμα στον χρόνο και τον χώρο. Η επίθεση της εξουσίας; Το ίδιο αμείλικτη. Άλλες δομές ισοπεδώθηκαν, άλλες αφέθηκαν να σκουριάσουν στην όξινη βροχή της κανονικότητας, κάποιες ίσως αντιστέκονται ακόμα, πολλές σίγουρα τις οικειοποιήθηκε το σύστημα και περιφέρει το πτώμα τους σαν λάβαρο της διαλλακτικότητας του.

ΑΕΘΝΑ 2008

Η σκηνή ψωτίστηκε, η ιστορία έριξε τους προβολείς της επάνω της, ο θηριοδαμαστής άναψε το πύρινο στεφάνι, οι θεατές παρακολουθούν με κομμένη την ανάσα την επικίνδυνη ακροβασία ενός ανομοιόμορφου πλήθους πάνω στο τεντωμένο σκοινί της ιστορίας, το ραβδί που χρησιμεύει για αντίβαρο γέρνει μια απ' την μία, μια απ' την άλλη, θεατές και ακροβάτες βλέπουν με απορία το σκοινί να χάνεται στην μαύρη τρύπα του μέλλοντος... Η συνέχεια στις αίθουσες της καθημερινότητας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 09 ΓΕΝΑΡΗ 19:00

ΠΡΟΒΟΛΗ VIDEO: "ZANON" (ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ, 2001)
"UN POQUITO DE TANTA VERDAD" (OAXACA, 2006)
Θα ακολουθήσει συζήτηση.

κατάληψη Ίριδα
Ακαδημίας και Ιπποκρατούς